

[Thoft]

Imidlertid tyder alt på, at reformens pris bliver et år præget af spekulative arrangementer, som maksimalt udnytter, at et fradrag, som fremrykkes til 1986, giver skatterabat på indtil 74 pct., mens tilsvarende indtægter i 1987 beskattes langt lavere. Spørgeren skal for at sikre sig, at ministerens opfindsomhed ikke kommer til kort, kort beskrive et sådant arrangement, som både Sparekassen Nordjylland og 6. juli-banken tilbyder deres kunder. Ved at rykke rentetilskrivningen for 1986 til en af de første dage i 1987 sparer skatteyderen dels 18 pct. i marginalskat, dels opnås et års rentefri skattecredit. På samme måde kan lånearrangementer tilbydes med renten forudbetalt for 1. halvår af 1987. Man kan ligeledes tænke sig, at obligationsejere omplacerer formuen i f.eks. statsobligationer eller andre papirer med renteudbetalinger en gang årligt f.eks. i første halvår af 1987, hvorved renteindtægten, i sidste år før skattereformen træder i kraft, minimeres.

Spørgeren mener, at kun en egentlig periodisering af renteindtægter og renteudgifter pr. 31. december 1986 vil forhindre, at skattereformen giver anledning til skattetænkning af hidtil usete dimensioner.

For de allerfleste skatteydere ville kravet om en periodisering ikke volde problemer, idet selve beregningen kan foretages via værdipapircentralen.

Svar (13/1 86):

Ministeren for skatter og afgifter (Foighel):

Som led i skattereformen nedsættes skatten af den sidst tjente krone. For personlig indkomst nedsættes marginalsatten fra 73 pct. til 68 pct., og for positiv nettokapitalindkomst nedsættes den fra 73 pct. til ca. 50 (ca. 56) pct. Fradragsværdien af negativ nettokapitalindkomst nedsættes til ca. 50 pct. Man var under reformforhandlingerne opmærksom på, at der, især på grund af nedsættelsen af beskatningen/fradragsværdien af kapitalindkomst, kunne opstå en tilskyndelse til at opnå den mest fordelagtige tidsmæssige placering af f.eks. renteindtægter og renteudgifter, således at indtægterne blev udskudt til et senere indkomstår og udgifterne fremrykket til et tidligere indkomstår. Dette forhold modvirkes dog af overgangsreglerne om positiv og negativ nettokapitalindkomst. De gældende regler om den tidsmæssige place-

ring af beskatning af renteindtægter og fradrag for renteudgifter begrænser også mulighederne for vilkårlig placering af disse.

Efter de gældende regler indkomstbeskattes renteindtægter som hovedregel i det år, de forfalder til betaling. Forfaldstiden er det tidspunkt, der er aftalt mellem debitor og kreditor. Renter på bankindeståender betragtes som forfaldne på tilskrivningstidspunktet. For så vidt angår renteudgifter gælder, at forudbetalte renter for lån højst kan fradrages for 6 måneder. Et stort antal af de mest betydende selskaber skal periodisere renteindtægter og renteudgifter, dvs. fordele disse over tilskrivningsperioden. Dette gælder bl.a. banker, sparekasser og selskaber, der er omfattet af årsregnskabsloven. Endvidere skal personer, der er hovedaktionærer i disse selskaber, og som har mellemregning med dem, periodisere renteindtægter og renteudgifter. Reglerne blev indført i maj 1984, bl.a. med støtte i skattelovrådets udtalelse af 9. august 1983 om forudbetalte renter m.v.

Spørgeren mener, at kun en generel periodisering af renteindtægter og renteudgifter vil forhindre, at skattereformen giver anledning til skattetænkning af hidtil usete dimensioner.

Når man ved lovændringen i 1984 bevarede hovedreglen om forfaldstiden som beskatningskriterium, skyldes dette først og fremmest, at det i de fleste tilfælde er et klart kriterium, der er let for borgerne og myndighederne at administrere. Det er ydermere praktisk, da forfaldstid og betalings/tilskrivningstid normalt er sammenfaldende. Skattelovrådet kunne ikke anbefale, at periodiseringsprincippet blev gennemført generelt, før der var skabt grundlag for, at de skattepligtige for alle almindeligt forekommende rentebetalinger kunne modtage årsopgørelser over renteindtægter og -udgifter, hvor disse var korrekt periodiseret. Mulighederne herfor er endnu ikke til stede. Det ville ikke være nogen god idé at indføre en hastelovgivning om fuld periodisering af renteindtægter og renteudgifter. Indførelsen af et sådant regelsæt ville være en meget stor administrativ belastning for borgerne og myndighederne samtidig med skattereformen. Det ville berøre næsten alle skatteborgere, hvor sigtet kun ville være at modvirke eventuelle skattearrangementer i forbindelse med ikrafttrædelsen af skattereformen.